

Arrest

**nr. 184 946 van 31 maart 2017
in de zaak RvV X / IX**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 4 januari 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 november 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 januari 2016 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 182 202 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 14 februari 2017, waarbij de debatten worden heropend en de zitting wordt vastgesteld op 30 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 24 november 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag voor een verblijfskaart voor een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19*ter*) in, met name in haar hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn.

1.2 Op 19 mei 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna verkort de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze

beslissing wordt op 8 oktober 2015, bij arrest met nummer 154 143, vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

1.3 Op 25 november 2015 neemt de gemachtigde opnieuw een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die op 15 december 2015 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…) In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 25.11.2015 werd ingediend door:

Naam: A(…)

Voorna(a)m(en): P(…)

Nationaliteit: Ghana

Geboortedatum: (…)

Geboorteplaats: (…)

Identificatienummer in het Rijksregister: (…)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (…)

om de volgende reden geweigerd:

X De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie. Betrokkene heeft de bloedverwantschap in neergaande lijn ten opzichte van de referentiepersoon onvoldoende aangetoond.

Krachtens artikel 27 van het wetboek van internationaal privaatrecht moet een buitenlandse akte, om erkend te worden, voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid. Haar rechtsgeldigheid moet worden vastgesteld overeenkomstig het op haar toepasselijke recht.

Betrokkene legt ter staving van de verwantschap met de referentiepersoon een geboorteakte voor waaruit blijkt dat de geboorteakte laattijdig geregistreerd werd. De in Ghana opgestelde 'certified copy of entry in register of birth' werd opgesteld op 10.07.2014, ruim 22 jaar na de geboorte van betrokkene.

Bovendien werd dit document opgesteld op basis van loutere verklaringen.

Een laattijdige geboorteregistratie, louter gebaseerd op verklaringen, voldoet niet aan de voorwaarden van artikel 27 van het wetboek van internationaal privaatrecht. Uit informatie opgenomen in het administratief dossier blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de inhoud van dergelijke aktes (zie informatie van Home Office, Country information Report).

Bijgevolg kan de authenticiteit en de inhoud van de voorgelegde geboorteakte niet worden erkend.

Het staat betrokkene vrij op een andere manier aan te tonen wel degelijk verwant te zijn met de referentiepersoon nl. door middel van een DNA-test en een nieuwe aanvraag in te dienen.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De andere voorwaarden, gezien betrokkene de aanvraag deed overeenkomstig art.40bis, §2, 3° van de wet van 15.12.1980 werden niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag (met een correct bewijs van aanverwantschap) de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken(…)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een eerste middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van artikel 27 van het Wetboek Internationaal Privaatrecht (hierna verkort het WIPR) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna verkort de wet van 29 juli 1991).

Zij zet in haar verzoekschrift in dit verband onder meer het volgende uiteen:

“1.

Artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat deze pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing.

Dat dient te worden opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing evenwel niet afdoende is.

Zo wordt verzoekers verblijf op het Belgische grondgebied geweigerd enkel en alleen omdat verzoeker een geboorteakte heeft voorgelegd welke laattijdig werd geregistreerd en enkel en alleen gebaseerd is op loutere verklaringen.

Dat de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht en verzoekers rechten van verdediging door verweerder ernstig wordt geschonden, daar verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde op een afdoende manier zijn verweer/argumenten te formuleren.

Dat dient te worden opgemerkt dat een beslissing, met dermate gevolgen voor verzoeker, uitsluitend gebaseerd op het feit dat deze laattijdig geregistreerd zou zijn en enkel gebaseerd is op verklaringen geen afdoende gemotiveerde beslissing kan uitmaken en zelfs onrechtmatig/onwettig is.

Dat in elk geval sprake is van een manifeste beoordelingsfout door verweerder.

2.

Dat door verweerder geenszins een voorafgaandelijk effectief onderzoek werd ingesteld overeenkomstig art. 27 W.I.P.R. waartoe verweerder gehouden is.

Een buitenlandse akte kan in België worden erkend indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 (artikel 27, § 1, eerste lid W.I.P.R.).

Er moet dus worden nagegaan of :

- a) het recht dat het W.I.P.R. aanwijst, gerespecteerd is*
- b) er geen strijdigheid is met de openbare orde (artikel 21 W.I.P.R.);*
- c) er geen sprake is van wetsontduiking (artikel 18 W.I.P.R.).*

Verweerder dient dus de rechtsgeldigheid van de door verzoeker neergelegde geboorteakte na te gaan overeenkomstig het recht van de plaats waar de geboorteakte werd opgesteld, dus m.a.w. overeenkomstig het Ghanese recht.

Verweerder diende dus voorafgaandelijk na te gaan of overeenkomstig het Ghanese recht de door verzoeker neergelegde geboorteakte een rechtsgeldige geboorteakte is.

Dit is in casu door verweerder niet gebeurd.

De loutere bewering dat een laattijdige geboorteregistratie, louter gebaseerd op verklaringen, niet voldoet aan de voorwaarden van art. 27 W.I.P. geenszins kan beschouwd worden als een afdoende motivatie.

Geenszins wordt door verweerder de bevoegde Ghanese wetsbepalingen weergegeven waaruit blijkt dat een laattijdige registratie, gebaseerd op verklaringen, de echtheid of de geldigheid van een Ghanese geboorteakte aantast, een gevaar betekent voor de openbare orde of een vorm is van wetsontduiking.

Verweeders bewering dat een laattijdige geboorteregistratie, louter gebaseerd op verklaringen, niet voldoet aan de voorwaarden van art. 27 W.I.P.R., hierbij verwijzende naar algemene informatie van “Home Office, Country Information Report” zonder enige verdere verduidelijking dienaangaande, toont

geenszins aan dat verweerder de rechtsgeldigheid van de door verzoekers neergelegde geboorteakte heeft getoetst aan het Ghanese recht.

Verzoeker verwijst naar een rapport van de Immigration and Refugee Board of Canada: "Ghana: The "Certified Copy of Entry into Registry of Births" certificate; a description of its colour, size and seals; whether the format has changed since 2003; procedures for renewal or re-issuance; who is authorized to sign the Register of Births and Deaths and whether this varies from one region to another; security features (2003-2006)"², waarin de vorm en inhoud van de in Ghana opgestelde "certified copy of entry in register of birth" wordt beschreven en waaruit duidelijk kan afgeleid worden dat een laattijdige geboorteregistratie in Ghana een meer dan normale zaak is :

"The US Department of State also indicates that most Ghanaians do not register at birth and only do so when a birth certificate is needed for immigration purposes (8 June 2006)".

Dat verweerder opnieuw heeft nagelaten te onderzoeken of de voorgelegde akte overeenkomstig het toepasselijke recht, met name het Ghanese recht, een rechtsgeldige geboorteakte betreft.

3.

Door verweerder werd evenmin nagegaan of de geboorteakte gelegaliseerd werd door de bevoegde autoriteiten of voorzien is van een apostille.

Uit de bestreden beslissing blijkt evenmin dat verweerder aangaande de neergelegde geboorteakte de exceptie van de openbare orde heeft ingeroepen evenmin gesteld dat er sprake is van wetsontduiking.

4.

Dat er derhalve sprake is van een manifeste beoordelingsfout en van schending van het art. 27 WIPR, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting en verzoekers rechten van verdediging.

Dat geenszins door verweerder op een afdoende manier werd gemotiveerd waarom de door verzoeker neergelegde geboorteakte niet kan worden erkend."

2.2 In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij in dit verband het volgende:

"In het eerste middel voert verzoeker een schending aan van artikel 27 van het wetboek IPR, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van de motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en van de rechten van verdediging. Bovendien zou er sprake zijn van een manifeste beoordelingsfout.

Verzoeker verwijt verwerende partij dat de bestreden beslissing geenszins afdoende gemotiveerd zou zijn, nu ze enkel is gesteund op het feit dat de geboorteakte dat wordt voorgelegd om de bloedverwantschap aan te tonen laattijdig geregistreerd is en gebaseerd is op een loutere verklaring. Verzoeker stelt dat verwerende partij overeenkomstig het Ghanese recht had moeten nagaan of de geboorteakte rechtsgeldig is.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981 en artikel 40bis, §2, 3 van de vreemdelingenwet, en naar het feit dat de verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie, omdat zij de bloedverwantschap in neergaande lijn ten opzichte van de referentiepersoon onvoldoende heeft aangetoond nu zij enkel een laattijdig geregistreerde

geboorteakte zou hebben voorgelegd die louter gebaseerd zou zijn op verklaringen zodat zij niet zou voldoen aan de voorwaarden van artikel 27 van het WIPR. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt die motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

In zoverre verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, merkt verwerende partij op dat bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RVV 29 maart 2012, nr. 78 303)

Verwerende partij is de overheid die bevoegd is tot het erkennen van een verblijf van meer dan drie maanden als familielid in neergaande lijn van een Belgische onderdaan. Zij is derhalve gerechtigd om bij de uitoefening van deze bevoegdheid de doorwerking van de vreemde akte te onderzoeken en desgevallend deze met toepassing van artikel 27, § 1, eerste lid van het WIPR te weigeren wanneer zij meent dat de rechtsgeldigheid van deze buitenlandse akte niet kan worden vastgesteld overeenkomstig het krachtens het WIPR toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 van het WIPR. (RvV 14 januari 2015, nr. X)

In casu werd vastgesteld dat de geboorteakte dat werd voorgelegd ter bewijs van de bloedverwantschap, laattijdig werd geregistreerd. De in Ghana opgestelde 'certified copy of entry in register of birth' werd opgesteld op 10.07.2014, ruim 22 jaar na de geboorte van verzoeker. Bovendien werd dit document opgesteld op basis van loutere verklaringen.

Derhalve kan de authenticiteit en de inhoud van de voorgelegde geboorteakte niet worden erkend. In casu baseerde verwerende partij zich dienaangaande niet enkel op feitelijk verstelling, doch voerde zij een onderzoek gebruikmakend van de informatie afkomstig van Home Office Country Information Report (zie afschrift in het administratief dossier). Hieruit blijkt het volgende:

"The majority of registrations are not made at the time of birth, and often no registration is made until an individual requires a birth certificate for immigration purposes. Registrations not made within one year of an individual's birth are not reliable evidence of relationship, since registration, including late registration, may often be accomplished upon demand, with little or no supporting documentation required"

(vrije vertaling: De meerderheid van de registraties worden niet gedaan op het ogenblik van de geboorte en vaak vindt geen registratie plaats tot op het ogenblik dat een persoon een geboorteakte vereist voor immigratiedoeleinden. Registraties die niet werden gedaan binnen het jaar na de geboorte van het individu zijn geen betrouwbaar bewijs van de relatie, nu de registratie, laattijdige registratie inclusief, vaak wordt gedaan op eenvoudig verzoek, waarbij weinig of geen ondersteunde documentatie vereist is.)

Hieruit blijkt duidelijk dat laattijdig opgestelde geboorteaktes geen betrouwbaar bewijs zijn, nu de laattijdige registraties vaak worden gedaan op eenvoudig verzoek, waarbij weinig of geen ondersteunde documentatie vereist is. Verwerende partij oordeelde derhalve terecht dat een dergelijke geboorteakte niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 27 van het Wetboek IPR en dat de authenticiteit en de inhoud van de voorgelegde akte niet kan worden erkend.

Verzoeker toont met zijn verwijzing naar informatie afkomstig van de site www.refworld.org niet aan als zou verwerende partij onterecht tot die conclusie zijn gekomen. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat op die site eveneens verwezen wordt naar de informatie die door verwerende partij werd gebruikt. Bovendien lijkt verzoeker uit de informatie afkomstig van die site te kunnen afleiden dat laattijdige geboorteregistraties in Ghana een meer dan normale zaak is. Terwijl na raadpleging van die site slechts kan worden vastgesteld dat de informatie gebruikt door verwerende partij wordt bevestigd, daar wordt aangegeven dat een "Certified Copy" wordt afgegeven om laattijdige registraties voor volwassenen te documenteren, op grond van oncontroleerbare verklaringen. ("Certified Copy" may be issued for duplication of an earlier registration of birth, or to document late registration, mostly for adults (on the basis of unverifiable affidavits").

Verzoekers betoog is derhalve geenszins van die aard afbreuk te doen aan de vaststellingen van verwerende partij. Verzoeker weerlegt geenszins het motief dat stelt dat dergelijke geboorteakte wordt

opgesteld op basis van loutere verklaringen, zodat in casu op kennelijk redelijke wijze geen bewijswaarde aan dergelijk document wordt toegekend.

Hoe dan ook dient te worden benadrukt dat indien verzoeker van oordeel is dat de geboorteakte wel authentiek is, er conform artikel 27 van het wetboek IPR beroep kan worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23 van het wetboek IPR. Het beroep wordt ingesteld bij de familierechtbank indien de buitenlandse authentieke akte een bevoegdheid als bedoeld in artikel 572bis van het Gerechtelijk Wetboek betreft.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om van die vordering kennis te nemen. Dienaangaande kan verwezen worden naar volgende arresten:

*“In zoverre de verzoekende partij de motivering betwist inzake het niet erkennen van de door haar voorgelegde geboorteakte, wijst de Raad erop dat hij een administratief rechtscollege is dat is opgericht met toepassing van artikel 146 van de Grondwet. Artikel 144 van de Grondwet bepaalt dat geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting behoren tot de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken en dat artikel 145 van de Grondwet voorziet dat ook geschillen over politieke rechten tot de bevoegdheid behoren van de hoven en rechtbanken behoudens echter de bij de wet gestelde uitzonderingen. De aard van het recht waarop het geschil betrekking heeft, is dus van belang om een onderscheid te maken tussen enerzijds de exclusieve bevoegdheid van de hoven en rechtbanken inzake betwistingen omtrent burgerlijke rechten en anderzijds hun principiële bevoegdheid wat betreft geschillen inzake politieke rechten, waarbij het de wetgever is toegelaten hiervan af te wijken (M. LEROY, Contentieux administratif, Brussel, Bruylant, 2008, 86).
(...)”*

Gelet op het betoog van de verzoekende partij dient erop te worden gewezen dat artikel 27 van het WIPR in fine bepaalt: “Ingeval de overheid weigert de geldigheid van de akte te erkennen, kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg (...)”. Het is de rechtbank van eerste aanleg die aldus bevoegd is kennis te nemen van een vordering inzake de erkenning van een buitenlandse akte.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat deze gebaseerd is op het feit dat de verwerende partij de geboorteakte niet in aanmerking neemt als een bewijs van bloedverwantschap tussen de verzoekende partij en de referentiepersoon, wegens de laattijdige registratie van deze akte, met name ruim dertien jaar na de geboorte van de verzoekende partij en omdat het document zou zijn opgesteld op basis van loutere verklaringen, waardoor de authenticiteit en de inhoud ervan niet zouden kunnen worden erkend, zodat de bloedband onvoldoende bewezen zou zijn.

Met andere woorden berust de motivering van de bestreden beslissing onder meer op een beslissing tot het niet erkennen van een buitenlandse akte. De Raad heeft geen rechtsmacht om zich uit te spreken over de rechtsgeldigheid van de beslissing tot niet-erkenning van de buitenlandse akte zoals blijkt uit voorgaande bespreking. Dit behoort immers tot de exclusieve bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg. Derhalve dient de Raad vast te stellen zonder rechtsmacht te zijn in zoverre het betoog van de verzoekende partij gericht is tegen het niet erkennen van de geboorteakte.

Bovendien weerlegt de verzoekende partij niet het motief dat stelt dat dergelijke geboorteakte wordt opgesteld op basis van loutere verklaringen, zodat in casu op kennelijk redelijke wijze geen bewijswaarde aan dergelijk document wordt toegekend.” (RvV 25 juni 2015, nr. X)

Zie ook RvV 14 januari 2015, nr. 136.180:

“In zoverre de verzoekende partij de motivering betwist inzake het niet erkennen van de door haar voorgelegde geboorteakte, wijst de Raad erop dat hij een administratief rechtscollege is dat is opgericht met toepassing van artikel 146 van de Grondwet. Artikel 144 van de Grondwet bepaalt dat geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting behoren tot de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken en dat artikel 145 van de Grondwet voorziet dat ook geschillen over politieke rechten tot de bevoegdheid behoren van de hoven en rechtbanken behoudens echter de bij de wet gestelde uitzonderingen. De aard van het recht waarop het geschil betrekking heeft, is dus van belang om een onderscheid te maken tussen enerzijds de exclusieve bevoegdheid van de hoven en rechtbanken inzake betwistingen omtrent burgerlijke rechten en anderzijds hun principiële bevoegdheid wat betreft geschillen inzake politieke rechten, waarbij het de wetgever is toegelaten hiervan af te wijken (M. LEROY, Contentieux administratif, Brussel, Bruylant, 2008, 86).

(...)

Gelet op het betoog van de verzoekende partij dient erop gewezen te worden dat artikel 27 van het WIPR in fine bepaalt: "Ingeval de overheid weigert de geldigheid van de akte te erkennen, kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg (...)". Het is de rechtbank van eerste aanleg die aldus bevoegd is kennis te nemen van een vordering inzake de erkenning van een buitenlandse akte.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat deze gebaseerd is op het feit dat de verwerende partij de geboorteakte niet in aanmerking neemt als een bewijs van bloedverwantschap tussen de verzoekende partij en de referentiepersoon, wegens de laattijdige registratie van deze akte en omdat het document zou zijn opgesteld op basis van loutere verklaringen, waardoor de authenticiteit en de inhoud ervan niet zouden kunnen worden erkend, zodat de bloedband onvoldoende bewezen zou zijn.

Met andere woorden berust de motivering van de bestreden beslissing onder meer op een beslissing tot het niet erkennen van een buitenlandse akte. De Raad heeft geen rechtsmacht om zich uit te spreken over de rechtsgeldigheid van de beslissing tot niet-erkenning van de buitenlandse akte zoals blijkt uit voorgaande bespreking. Dit behoort immers tot de exclusieve bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg. Derhalve dient de Raad vast te stellen zonder rechtsmacht te zijn in zoverre het betoog van de verzoekende partij gericht is tegen het niet erkennen van de geboorteakte. Bovendien weerlegt de verzoekende partij niet het motief dat stelt dat dergelijke geboorteakte wordt opgesteld op basis van loutere verklaringen zodat op kennelijk redelijke wijze terecht geen bewijswaarde aan dergelijk document in casu kan worden toegekend."

Met zijn betoog maakt de verzoeker de schending van de door hem aangehaalde bepalingen niet aannemelijk.

Het eerste middel is ongegrond."

2.3 Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor, zoals de verzoekende partij ook zelf aangeeft, dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de motieven pertinent en draagkrachtig dienen te zijn (RvS 15 juni 2011, nr. 213.855) en dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De voorgehouden schending van de plicht afdoende te motiveren wordt onderzocht in het licht van de bepaling waarvan de bestreden beslissing toepassing maakt, met name artikel 27 van het WIPR, waarvan de verzoekende partij tevens de schending aanvoert.

Voormeld artikel 27 luidt als volgt:

"§ 1. Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21.

De akte moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid.

Artikel 24 is, voorzover nodig, van toepassing.

Ingeval de overheid weigert de geldigheid van de akte te erkennen, kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, onverminderd artikel 121, overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23. Het beroep wordt ingesteld bij de familierechtbank indien de buitenlandse authentieke akte een bevoegdheid als bedoeld in artikel 572bis van het Gerechtelijk Wetboek betreft.

§ 2. Een buitenlandse authentieke akte die uitvoerbaar is in de Staat waarin zij is opgesteld, wordt in België uitvoerbaar verklaard door de rechtbank van eerste aanleg, onverminderd artikel 121, overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23 en na onderzoek van de voorwaarden bedoeld in § 1. De vordering tot verklaring van de uitvoerbaarheid van een buitenlandse authentieke akte wordt ingesteld bij de familierechtbank indien deze akte een bevoegdheid als bedoeld in artikel 572bis van het Gerechtelijk Wetboek betreft.

§ 3. Een gerechtelijke schikking aangegaan voor een buitenlandse rechter, die uitvoerbaar is in de Staat waar zij tot stand is gekomen, kan in België onder dezelfde voorwaarden als een authentieke akte uitvoerbaar verklaard worden."

De verzoekende partij meent dat de motivering van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met betrekking tot de door haar neergelegde geboorteakte *in casu* niet afdoende is. Zij wijst op de motivering van de gemachtigde, met name dat een laattijdige geboorteregistratie, louter gebaseerd op verklaringen, niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 27 van het WIPR, en op het onderzoek dat overeenkomstig voormeld artikel 27 moet gevoerd worden. De verzoekende partij geeft vervolgens aan dat de voormelde motivering van de gemachtigde geenszins aantoonst dat de gemachtigde de rechtsgeldigheid van de neergelegde geboorteakte heeft getoetst aan het Ghanese recht, dat uit de motivering van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden niet blijkt dat de gemachtigde de exceptie van de openbare orde heeft ingeroepen en dat niet gesteld wordt dat er sprake is van wetsontduiking.

Voorafgaandelijk benadrukt de Raad dat zijn rechtsmacht, overeenkomstig de in de artikelen 144-146 van de Grondwet vervatte bevoegdheidsregels tussen de gewone hoven en de rechtbanken enerzijds en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als administratief rechtscollege anderzijds, is uitgesloten indien de wetgever een beroep heeft opengesteld bij de gewone hoven en rechtbanken tegen de beslissing van de administratieve overheid. De Raad benadrukt dan ook dat hij zich niet uitspreekt over de wettigheid van de weigering tot erkenning van de buitenlandse geboorteakte op zich door de gemachtigde, daar hij hieromtrent geen rechtsmacht heeft, gelet op het beroep dat tegen zulke weigering overeenkomstig artikel 27, § 1, vierde lid van het WIPR openstaat bij de familierechtbank. Dit gegeven neemt echter niet weg dat de Raad conform artikel 39/1, § 1, tweede lid *juncto* artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet de wettigheid dient te beoordelen van de weigering van verblijf van meer dan drie maanden en aldus kan nagaan of de motivering van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden afdoende is om het verblijf van meer dan drie maanden aan de verzoekende partij te weigeren (*cf.* RvS 18 maart 2009, nr. 191.552).

De gemachtigde geeft in de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden aan dat krachtens voormeld artikel 27 een buitenlandse akte, om erkend te worden, moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid, en dat haar rechtsgeldigheid moet worden vastgesteld overeenkomstig het op haar toepasselijke recht. Vervolgens stelt hij dat de verzoekende partij ter staving van de verwantschap met de referentiepersoon een geboorteakte voorlegt waaruit blijkt dat de geboorteakte laattijdig geregistreerd werd, met name 22 jaar na de geboorte van betrokkene, en dat dit document bovendien werd opgesteld op basis van loutere verklaringen. De gemachtigde concludeert dat een laattijdige geboorteregistratie, louter gebaseerd op verklaringen, niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 27 van het WIPR en dat uit informatie opgenomen in het administratief dossier blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de inhoud van dergelijke aktes, hierbij verwijzend naar informatie van “*Home Office, Country Information Report*”. De gemachtigde besluit dat bijgevolg de authenticiteit en de inhoud van de voorgelegde geboorteakte niet kunnen worden erkend. Uit de motivering van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden blijkt aldus dat de gemachtigde meent dat een laattijdige geboorteregistratie, louter gebaseerd op verklaringen, niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 27 van het Wetboek IPR.

Uit voormeld artikel 27 blijkt dat deze bepaling doorverwijst naar verschillende andere artikelen van het Wetboek IPR en dat de echtheid van de akte wordt beoordeeld op grond van het recht van de Staat waar zij is opgesteld. In theorie kan de gemachtigde dus gevolgd worden. Volgens de verzoekende partij is *in casu* het Ghanese recht van toepassing en moet dus volgens dit recht de echtheid van de akte worden nagegaan. De gemachtigde doet hierover echter in het geheel geen uitspraak. Ook blijkt uit voormeld artikel 27 dat de rechtsgeldigheid van de akte wordt vastgesteld overeenkomstig het toepasselijke recht zoals aangeduid door het Wetboek IPR – ook dit recht is volgens de verzoekende partij het Ghanese recht, maar ook wat dit aspect betreft, dient te worden vastgesteld dat de gemachtigde hierover in het geheel geen uitspraak doet –, met inachtneming van de artikelen 18 en 21 van voormeld wetboek. Zoals de verzoekende partij in haar verzoekschrift ook zelf aangeeft, heeft voormeld artikel 18 betrekking op wetsontduiking en voormeld artikel 21 op de openbare orde-exceptie.

De Raad stelt aldus vast dat in de bestreden beslissing niet geïdentificeerd wordt aan de hand van welk recht de gemachtigde de rechtsgeldigheid en de echtheid van de akte is nagegaan en blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing geenszins of de gemachtigde gemeend heeft dat de “*laattijdige geboorteregistratie, louter gebaseerd op verklaringen*” overeenkomstig dit niet nader bepaald toepasselijk recht de echtheid of geldigheid van de akte aantast, een gevaar betekent voor de openbare orde dan wel een vorm is van wetsontduiking.

Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen verwijst naar het gegeven dat de akte 22 jaar na de geboorte werd opgemaakt en dat er een onderzoek werd gevoerd gebruikmakend van "*Informatie van Home Office, Country Information Report*" waaruit zou blijken dat er geen geloof kan gehecht worden aan de inhoud van dergelijke aktes, dient de Raad vast te stellen dat dit betoog geen afbreuk doet aan de vaststelling dat in de bestreden beslissing niet vermeld wordt aan de hand van welk recht de gemachtigde de rechtsgeldigheid en de echtheid van de akte is nagegaan en dat uit de motivering van de bestreden beslissing geenszins blijkt of de gemachtigde gemeend heeft dat de "*laattijdige geboorteregistratie, louter gebaseerd op verklaringen*" overeenkomstig dit niet nader bepaald toepasselijk recht de echtheid of geldigheid van de akte aantast, een gevaar betekent voor de openbare orde dan wel een vorm is van wetsontduiking. Het weze herinnerd dat het WIPR en de verwijzingsregels daarin het wettelijk kader vormen dat de erkenning of niet-erkenning van buitenlandse akten beheerst. Een afdoende motivering houdt in dat uit de motieven van de beslissing blijkt dat het voormeld artikel 27 van het WIPR daadwerkelijk wordt toegepast op de feitelijke omstandigheden van het voorliggend individueel geval en niet enkel theoretisch wordt aangehaald. Met betrekking tot de door de verwerende partij aangehaalde arresten van de Raad dient te worden vastgesteld dat arresten in de continentale rechtstraditie geen precedentenwaarde hebben. Met haar betoog maakt de verzoekende partij dan ook aannemelijk dat de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden geen afdoende gemotiveerde beslissing is en dat artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 zodoende geschonden is.

De verwerende partij verwijst in haar nota nogmaals uitdrukkelijk naar de informatie die zich in het administratief dossier bevindt. Deze informatie bestaat uit één pagina afkomstig uit een rapport van 11 mei 2012, Home Office UK Border Agency, Ghana Country of Origin Information (COI) Report. Het volledige rapport is niet terug te vinden in het administratief dossier. De verwerende partij steunt verder op één enkele paragraaf van deze enkele pagina, met name: "Registrations not made within one year of an individual's birth are not reliable evidence of relationship, since registration, including late registration, may often be accomplished upon demand, with little or no supporting documentation required." Om de hierboven vermelde redenen stelt de Raad vast dat deze paragraaf, die niet uitdrukkelijk werd opgenomen in de bestreden beslissing, geen afbreuk doet aan de vaststelling dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd in het licht van artikel 27 van het WIPR, met name dat in de motieven van de beslissing niet kan worden gelezen dat de echtheid en rechtsgeldigheid van de geboortekte werden getoetst aan het recht zoals bepaald door de in artikel 27 van het WIPR opgenomen verwijzingsregels en excepties.

2.4 Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. De overige aangevoerde schendingen in het kader van het eerste en het tweede middel behoeven geen verder onderzoek.

2.5 Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook het bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan *in casu* immers geen bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoekende partij betekenen zonder eerst op een correcte en zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of haar aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

Ook het bevel om het grondgebied te verlaten wordt zodoende vernietigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 november 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES